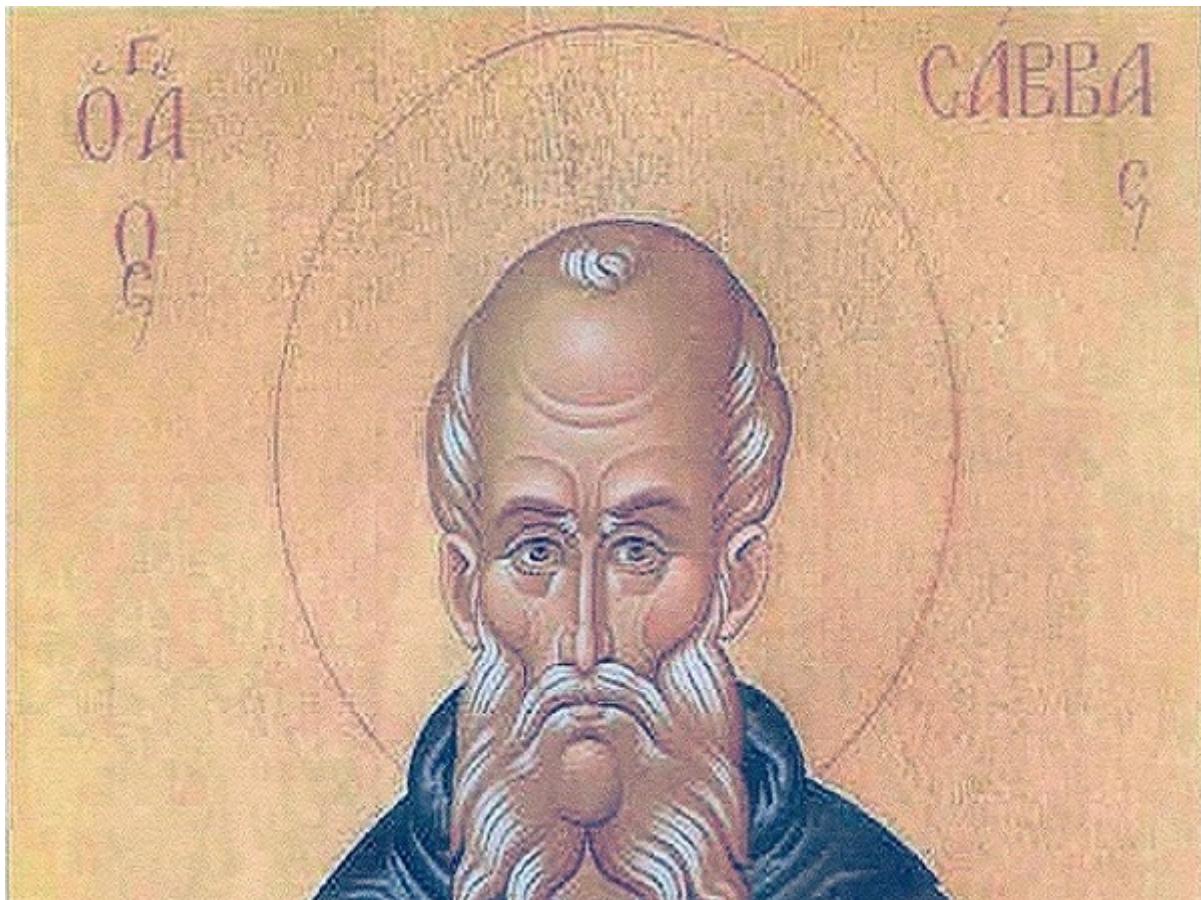
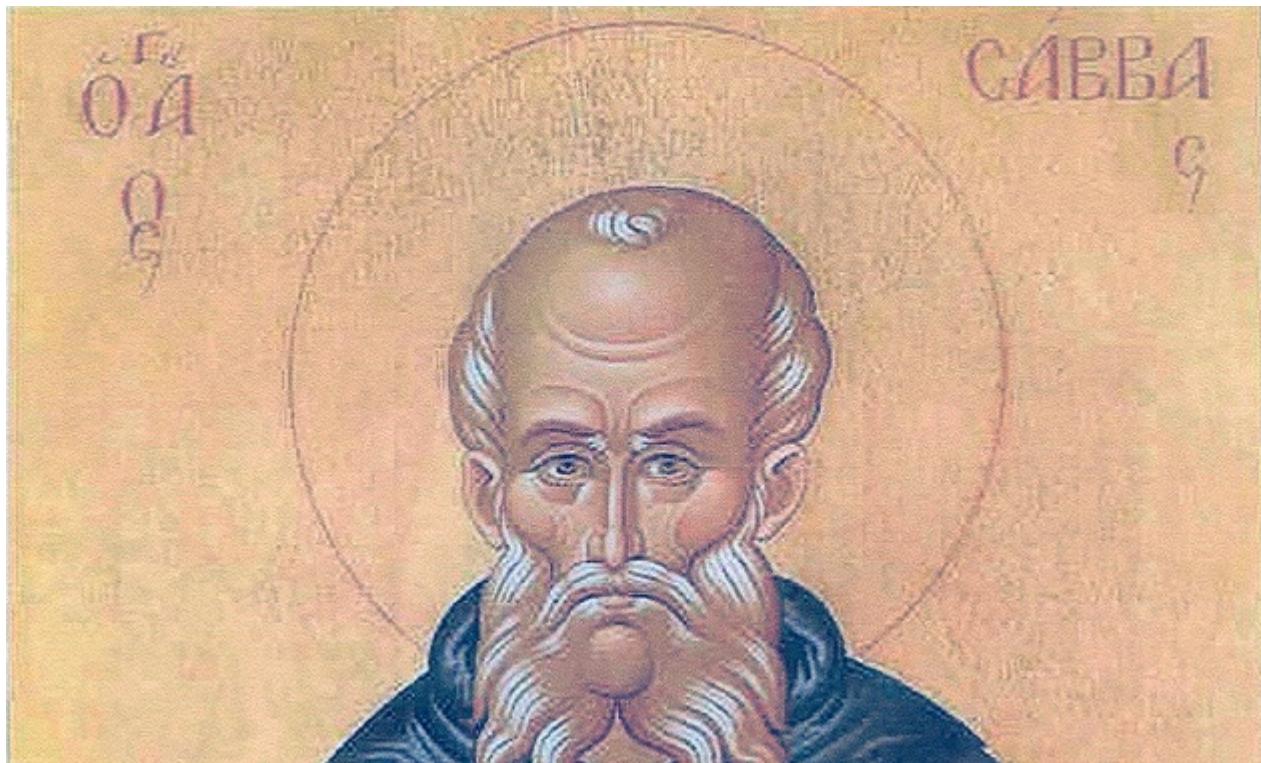

Άγιος Σάββας ο Ηγιασμένος, ένας μεγάλος ασκητής (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Αυτός ο Άγιος έζησε στα χρόνια του μεγάλου Ιουστινιανού, κατά το έτος 527, καταγόμενος από την χώρα των Καππαδοκών από το μέρος που ονομάζεται Μουταλάσκη, υιός γονέων ευσεβών, του Ιωάννου και της Σοφίας. Αμέσως λοιπόν από την αρχή της ζωής του, έτρεξε στην ζωή των Μοναχών και μπήκε σε ένα Μοναστήρι ονομαζόμενο Φλαβιανές. Τόσο δε εγκρατής έγινε ο αοίδιμος από την νεαρή του ηλικία, ώστε, βλέποντας μία φορά ένα μήλο στον κήπο και επιθυμώντας να το φάει, το πήρε μόνο στα χέρια και είπε· «Ωραίος ήταν στην όραση και καλός στην βρώση ο καρπός που μου προξένησε τον θάνατο».

Έπειτα ἔριξε το μήλο κατά γης και το καταπάτησε με τα πόδια του. Και από τότε ἔβαλε κανόνα και απόφαση στον εαυτό του, να μη φάει μήλο σε όλη του την ζωή. Και μία φορά μπαίνοντας σε φούρνο αναμμένο ο Ἅγιος, βγήκε ἀβλαβῆς, χωρίς να αγγίξει η φωτιά καθόλου ούτε σ' αυτά τα ενδύματα του. Κατά δε το δέκατο ἔκτο έτος της ηλικίας του, πήγε ο Ὅσιος στον μέγα Ευθύμιο και από αυτόν στάλθηκε στο Κοινόβιο του Αγίου Θεοκτίστου διότι ἡταν αγένειος. Εκεί λοιπόν ζώντας ο θείος Σάββας δεχόταν μεγάλη ωφέλεια από όλους τους αδελφούς, επειδή εμιμείτο του καθενός την αρετή και την θεάρεστη πολιτεία. Οπότε για τον λόγο αυτόν τον ονόμαζε ο μέγας Ευθύμιος, Παιδαριογέροντα.

Όταν πέρασαν ὅμως αρκετά χρόνια, τον ἐπαιρνε ο Ευθύμιος μαζί του, όταν πήγαινε στην ησυχία κατά τον καιρό της μεγάλης Τεσσαρακοστής. Όσο δε μεγάλωνε η ηλικία του, τόσο μεγάλωνε και η αρετή του. Έτσι δέχθηκε από τον Κύριο των θαυμάτων την χάρη. Γι' αυτό και πολλά θαυμάσια ἔκανε ο τρισόλβιος. Διότι σε ἀνυδρους τόπους ἔβγαλε νερό με την προσευχή του. Έγινε δε και πολλών Μοναχών καθηγητής και Ηγούμενος. Και δυο φορές στάλθηκε ως πρέσβης στην Κωνσταντινούπολη προσερχόμενος στους τότε βασιλείς, δηλαδή στον Αναστάσιο τον πρώτο που βασίλευσε κατά το ἔτος 491, και αργότερα στον Ιουστινιανό, παρακινούμενος σ' αυτό από τους κατά καιρόν Πατριάρχες των Ιεροσολύμων για υποθέσεις απαραίτητες. Αφού λοιπόν ἔφθασε στο ύψος της κατά Χριστόν ηλικίας και ἔγινε ενενήντα τεσσάρων ετών, «προς Κύριον εξεδήμησε».

(Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Συναξαριστής τ. Β' σ. 243-244)